

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság
Bf.III.62/2021/13.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, 2021. október 6. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 I. r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Veszprémi Törvényszék 2021. május 20. napján kihirdetett 10.B.209/2020/98. számú ítéletét Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja azzal, hogy

Terhelt1 I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás tartamát 7-7 (hét-hét) évre enyhíti.

A Veszprémi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál BL.0001. számon nyilvántartott 1.302.500 (egymillió-háromszázkettőezer-ötszáz) Ft-ot a vagyonekbevétele és a bűnügyi költség biztosítására tekinti visszatartottnak.

Egyebekben helybenhagyja az elsőfokú bíróság ítéletét azzal, hogy az ítélet bevezető részéből az előkészítő ülés hatánapjait mellőzi.

Terhelt1 I. r. vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől 2021. május 20. napjától a mai napig, 2021. október 6. napjáig letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítani rendeli.

I n d o k o l á s

[1] A Veszprémi Törvényszék, mint elsőfokú bíróság előtt 10.B.209/2020. számon két vádlott ellen folyt büntetőeljárás. Az elsőfokú bíróság ítélete Terhelt4 IV. r. vádlottra nézve 2021. május 20. napján első fokon jogerőre emelkedett, ekként nem tárgya a másodfokú eljárásnak, melyben Terhelt1 I.r. vádlott érintett.

[2] A Veszprémi Törvényszék 2021. május 20. napján kihirdetett 10.B.209/2020/98. számú ítéletében bűnösnek mondta ki Terhelt1 I. r. vádlottat kábítószer-kereskedelem büntetésében [Btk.176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés].

[3] A bíróság ezért 9 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 400 napi tétel pénzbüntetésre és mellékbüntetésül 9 év közügyektől eltiltásra ítélte. A bíróság az egy napi tétel összegét 2.000,-Ft-ban állapította meg. Rendelkezett az így kiszabott összesen 800.000,-Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetére az átváltoztatásról, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, 742.500,-Ft erejéig vagyonekbevételezt rendelt el, rendelkezett továbbá a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról, a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[4] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész Terhelt1 I. r. vádlott terhére, a szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás tartamának súlyosítása, Terhelt1 I. r.

vádolt enyhítésért, védője a bűnösség megállapítása és a minősítés megváltoztatása végett jelentett be fellebbezést.

[5] Az ügyészség fellebbezésének írásbeli indokolásában - felsorolva az elsőfokú bíróság által értékelt büntetéskiszabási körülményeket - amellet érvelt, hogy a törvényszék túlnyomórészt helyesen vette számba az enyhítő és súlyosító körülményeket, azonban ezek értékelése nem igazodik megfelelő módon a vádlott által elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyához és a vádlott bűnösségének fokához.

[6] A vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában elsődlegesen - a tanúk vallomásának elemzésével - az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenységét vitatta a tényállás, a bűnösség megállapítása és a minősítés körében egyaránt. Az enyhítésre irányuló fellebbezése körében a védenca oldalán felhozható enyhítő körülmények nyomatékát hangsúlyozta és arra az esetre, ha a bíróság az egyik fellebbezési kérelmének sem adna helyt az ügyészi fellebbezés elutasítását indítványozta.

[7] Terhelt I. r. vádlott fellebbezésének indokolásában hivatkozott arra, hogy nem volt tisztában a cselekménye társadalomra veszélyességével, munkából tartotta fenn magát és nem kábítószer eladásból. Idős beteg édesanyjáról való gondozási kötelezettségén túl az enyhítés körében felhozható körülmények nyomatékát hangsúlyozta.

[8] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.107/2020/11-I. számú átiratában fenntartva az ügyészség súlyosításért bejelentett fellebbezését, hivatkozott arra, hogy a teljeskörű felülbírálat alapjául kell figyelembe venni, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat betartva folytatta le a bizonyítási eljárást. Álláspontja szerint a beszerzett bizonyítékokat egyenként és összefüggésükben is megvizsgálta, az I. r. vádlott védekezésének elemeit külön, aprólékosan számba vette, az egyéb bizonyítékokkal ütköztette, s e mérlegelő tevékenysége eredményeképpen megalapozott tényállást állapított meg, mely tényállásból az I. r. vádlott bűnösségének megállapítása okszerű, a bűncselekmény minősítése törvényes.

[9] Kifejtette, hogy az I. r. vádlottal szemben kiszabott szankciót enyhének találja, mely nem szolgálja a büntetéssel elérni kívánt célt. Az ügyészi fellebbezésben írtakkal egyetértve rámutatott, hogy a vádlott beismerésének, mint a javára értékelt enyhítő körülménynek elenyésző a súlya, tekintve, hogy lényegében csak a kábítószeresek másokkal együtt történt fogyasztását ismerte be, mely közel sem tekinthető feltáró jellegű vallomásnak. További súlyosító körülményként értékelendőnek találta a bűncselekmény tárgyi súlyát: a jelentős mennyiség alsó határának mintegy kétszeresét érte el a vádlott által eladott, illetve tartott kábítószer-féleségek hatóanyag-tartalma és a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességre utalt. További súlyosító körülményként nagyobb nyomatékkal értékelendő a bűncselekmény elkövetésének módja - a többféle típusú kábítószernek hosszú időn át, rendszeresen történt értékesítése Veszprémben és környékén - továbbá a súlyosító körülménynek tekinthető az is, hogy a vádlott ezáltal biztosította a megélhetését és saját kábítószer-fogyasztását, melyre figyelemmel a vádlottal szemben az irányadó középértéket elérő tartamú szabadságvesztés büntetés és ehhez igazodó mértékű közügyektől eltiltás kiszabását találta indokoltnak. Az ítélet egyéb rendelkezéseit törvényesnek ítélte.

[10] A törvényszék ítéletének megváltoztatását indítványozta akként, hogy a bíróság hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetést szabjon ki és a közügyektől eltiltás büntetés

tartamát is ehhez igazodóan hosszabb időtartamra állapítsa meg, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

[11] A fellebbezési nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratban írtakkal egyezően nyilatkozott, hangsúlyozva azt, hogy a súlyosító körülmények túlsúlyára tekintettel a 12 év 6 hónapos középértéket megközelítő szabadságvesztés kiszabása indokolt. Hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását indítványozta.

[12] Terhelt I. r. vádlott védője a fellebbezésének indokolásában írtakat ismételte meg és elsődlegesen védence felmentését, másodlagosan enyhébb minősítés megállapítását és enyhébb büntetés kiszabását kérte.

[13] Terhelt I. r. vádlott utolsó szó jogán tett nyilatkozatában egyetértett a védője által elmondottakkal és megbánásának adott hangot.

[14] Az ítéltábla a fellebbezések irányára tekintettel az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján - figyelemmel a (9) bekezdésre is az I. r. vádlott vonatkozásában - teljeskörűen felülbírált, vizsgálva az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását is.

[15] Az ítéltábla vizsgálva az eljárási szabályok megtartását olyan eljárási szabálysértést nem tárt fel, amely az ítélet érdemi felülbírálatát gátolná.

[16] Ekként az eljárása során a törvényszék abszolút eljárási szabálysértést nem követett el, olyan - az eljárás lefolytatására, illetőleg a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, illetőleg a büntetés kiszabására lényegesen kiható, a vádemelés után a bizonyítás törvényességét, az eljárásban részt vevő személyek törvényes jogainak gyakorlását sértő, vagy korlátozó - eljárási szabályszegést, amely másodfokon akadálya lett volna az érdemi felülbírálatnak, vagy amely az elsőfokú ítéletet eljárási szempontból felülbírálatra alkalmatlanná tenné, az ítéltábla a törvényszék eljárásában ugyancsak nem észlelt.

[17] A törvényszék eljárása során figyelemmel volt a COVID-19 vírusfertőzés kapcsán hozott jogszabályi rendelkezésekre is, a vádirat 2020. április 3. napján történt benyújtását követően a tárgyalás előkészítése során a Be. 494. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a személyiszabadságot érintő bírói engedélyes kényszerintézkedés fenntartásáról, a vádat a vádlottaknak és védőknek kiadta a veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről szóló 74/2020. (III. 31.) Kormányrendelet (Korm.rend.) 75. §-nak megfelelően és a Korm.rend. 76. §-ban írt határidő betartásával tűzött ki előkészítő ülést.

[18] A 2020. június 15. napjára kitűzött és Terhelt I. r. vádlott vonatkozásában érdemben megtartott nyilvános ülésen az I. r. vádlott nem ismerte be a vád szerint bűnösségét. A bíróság 2020. október 14. napjára tárgyalást tűzött ki, melyen kihallgatta az I. r. vádlottat, ismertette a nyomozás során tett vallomását az I. r. és IV. r. vádlott közötti sms váltás szövegét, tanúként

hallgatta ki a korábbi vádlott illetve terhelt-társakat - akik kábítószer fogyasztás miatt elterelésben vettek részt és velük szemben a nyomozás során eljárás felfüggesztésre került, valamint akikkel szemben vádemelésre került sor, de előkészítő ülésen befejeződött velük szemben az eljárás - eléjük tárta a korábbi nyomozati vallomásukat és igyekezett az ellentmondásokat tisztázni, ismertette a szakvéleményeket és egyéb rendelkezésre álló iratokat.

[19] A törvényszék tehát az ügy ténybeli és jogi megítélését megalapozó bizonyítékokat feltárta, a bizonyítást teljes körűen lefolytatta.

[20] Az eljárás előrehaladtával a meghallgatott személyek sorban ismerték el a kábítószer fogyasztást, közülük többen az I. r. vádlottat jelölték meg forrásként, mellyel szemben az I. r. vádlott védekezésésként adta elő pl. a közös fogyasztást, az adok-kapok elszámolást, illetve a tartozás fejében történő kábítószer átadást.

[21] Terhelt I. r. vádlott e védekezését a törvényszék ítéletének indokolásában részletesen ismertette, valamint számbavette a tanúk vallomásait és a rendelkezésre álló iratokat, és a vádlotti védekezéssel szemben tényállásonként ismertette és elemezte a bizonyítékokat abban a körben, hogy kinek, mely időszakban, milyen mennyiségű kábítószer értékesített az I. r. vádlott, kihangsúlyozva az indokolásban, hogy ezeket mi alapján állapította meg. Az e körben egyező, mások vallomásától függetlenül előadott, így egymás vallomását kiegészítő tartalmú nyilatkozatok alapján került megállapításra, hogy az I. r. vádlott 2.500,- Ft/gramm áron látta el kábítószerrel a az ügyben meghallgatott tanúk egy részét.

[22] Az elsőfokú bíróság az értékesített kábítószer hatóanyagtartamának megállapítása során a Nemzeti Szakértői és Kutató Központ hatóanyag-tartalom táblázata alapján a fekete-piaci forgalomban megjelenő kábítószer hatóanyagtartalommal számolva tett mennyiségi megállapításokat.

[23] A törvényszék indokolási kötelezettségének is eleget tett és logikai hibától mentes indokolással adott számot arról, hogy az I. r. vádlott védekezésével szemben a tényállást mely bizonyítékok alapján állapította meg. Megfelelő és részletes indokát adta annak, hogy a vádlotti védekezést miért vetette e. Arra is tekintettel, hogy Terhelt I. r. vádlottnál a 2018. október 17. napján foganatosított házkutatás során a vádlott ruházatában és lakóhelyén a jelentős mennyiség alsó határát jóval meghaladó, közel kétszeres mennyiségű kábítószer került lefoglalásra, nem nyert elfogadást az a vádlotti védekezés sem, mely szerint Terhelt I. r. vádlott gyűjtőszenvédélyének eredménye a nála feltalált kábítószer mennyiség. Helyes következtetést vont le ezen túl az elsőfokú bíróság a tanúvallomásokra figyelemmel arra, hogy Terhelt I. r. vádlott rendszeres adásvételek útján látta el kábítószerrel a környékén élőket. E körben kellőképpen és helyesen megindokolta azt is a törvényszék, hogy a „vásárlók” mely vallomását fogadta el és miért.

[24] A felmentésre (és eltérő minősítésre) irányuló védelmi fellebbezés mindezekből következően az elsőfokú bíróság törvényes mérlegelő tevékenységét támadta, a bizonyítékok újraértékelésére irányult. A vallomásokban szereplő ellentmondásokat a törvényszék értékelte, és azok alapján vont le következtetést a tényállásra, mely a bizonyítékoknak megfelelő, annak felülmérlegelésére azonos bizonyítékok mellett nincs ok és lehetőség sem.

[25] A másodfokú eljárásban a logikai hibáktól mentes indokolás esetén nincs helye a bizonyítékok újra értékelésének, ezért a fellebbezés e körben eredményre nem vezethetett, így az ítéltábla azt nem találta alaposnak. Terhelt1 vádlott felmentésére irányuló fellebbezés így eredményre nem vezethetett.

[26] A törvényesen lefolytatott bizonyítás követően megállapított tényállás a bizonyítás anyagának megfelelő, a Be. 592. § (1) bekezdés a)-b) és (2) bekezdés a)-d) pontjaiban írt megalapozatlansági hibáktól, hiányosságoktól mentes, az ítéltábla egyes tényállási részekben rögzített kábítószer hatóanyag tartalmakat tekintve talált pontatlan megállapításokat. Ez abból adódott, hogy az elsőfokú bíróság az értékesített kábítószer hatóanyagtartamának megállapítása során a Nemzeti Szakértői és Kutató Központ hatóanyag-tartalom táblázata alapján a fekete-piaci forgalomban megjelenő kábítószerek hatóanyagtartalmánál helyesen a minimum hatóanyaggal számolva tett mennyiségi megállapításokat a „+/-„ adatok közül azonban a „-„ adatokkal nem számolt, holott ez még kedvezőbb mennyiségek megállapítását eredményezte volna. Ez állapítható meg az I. r. vádlottól lefoglalt, a szakértő által megvizsgált kábítószernak a hatóanyagtartalmára is, ahol a szakértő véleményében (nyomozati iratok 667-668. oldal) a hatóanyagtartalmat ($\pm$) mértékben határozta meg, de nem az I. r. vádlottra legkedvezőbb (-) értékkel történ annak meghatározása. Fentiekre tekintettel az iratok tartalma alapján a Be. 593.§ (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel a tényállást az ítéltábla az alábbiak szerint pontosítja:

- az [50] bekezdés utolsó sorában a kábítószer mennyiséget akként pontosítja, hogy az „nem haladja meg, annak 1,66 %-a”,
- a [90] bekezdés 2-4. sorát akként pontosítja, hogy az „legkevesebb 44,075 gramm totál-THC-t tartalmazott, amely a csekély mennyiség felső határát meghaladja, annak 734,58 %-a, míg a jelentős mennyiség alsó határának 36,73 %-át teszi ki,
- a [91] bekezdés 2-4. sorát akként pontosítja, hogy az „legkevesebb 11,204 gramm amfetamin-bázist tartalmazott, amely a csekély mennyiség felső határát meghaladja, annak 2240,8 %-a, míg a jelentős mennyiség alsó határának 112,04 %-át teszi ki,
- a [92] bekezdés 2-4. sorát akként pontosítja, hogy a „3,4 gramm MDMA-bázist tartalmazott, amely a csekély mennyiség felső határát meghaladja, annak 340 %-a, míg a jelentős mennyiség alsó határának 17 %-át teszi ki,
- a [94] bekezdés 2-4. sorát akként pontosítja, hogy az „annak 33,188-szorosa (3318,8%-a) és meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak 1,66-szorosa (165,94%).
- a [95] bekezdés 3-4. sorát akként pontosítja, hogy az „meghaladja a csekély mennyiség felső határát, annak közel negyvenszerese (3668,462%) és meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát is, annak közel kétszeresét (183,76%) teszi ki.

[27] A fentiek szerint történt pontosítással az ítéleti tényállás a bizonyítás eredményének megfelelő, immár teljes mértékben megalapozottá vált, amely mentes a Be. 593. §-ban írt hiányosságoktól és a bizonyítékok mérlegelése során az elsőfokú bíróság logikai hibát nem vétett.

[28] Az ítéltábla a Be. 593. § (3) bekezdése szerint a pontosított és kiegészített tényállás alapján bírálta felül az elsőfokú ítéletet, mely tényállás azonos bizonyítékok mellett a

fellebbezési eljárásban - a felülmérlegelési tilalom folytán - nem támadható és írható felül, az a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[29] A törvényszék a megalapozott tényállásból okszerű következtetést vont le Terheltl I. r. vádlott bűnösségére és a terhére megállapított bűncselekmény minősítése is mindenben megfelel az anyagi jog szabályainak. A védelem eltérő minősítés megállapítását célzó fellebbezése az alábbiak okán nem foghatott helyt.

[30] A kábítószerrel visszaélés bűncselekménye megvalósulásának kritériumairól szóló 1/2007. Büntető jogegységi határozat IV. pontja szerint a kereskedéssel elkövetés tényállásszerűségének értelmezéséhez - megőrizve a BK 155. számú állásfoglalás II/5/b) pontjának elvi tartalmát - a BH1999. 101 számú eseti döntés ad iránymutató szempontokat. Ezekben elvi éllel kifejtettek szerint a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélések a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartások. Adás-vételek által valósulnak meg, haszonszerzésre irányulnak és magukba foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. Ezek közé tartozik a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése is, amely magatartás befejezett önálló tettesi cselekmény.

[31] Az ítéltábla álláspontja szerint nem foghatott helyt az a védői érvelés, mely szerint nem nyert bizonyítást, hogy a vádlott olyan, a forgalomba hozattal szükségszerűen együtt járó átadáson túlmenően további résztvékenységeket folytatott volna, mint például a vevők felkutatása.

Egységes a bírói gyakorlat abban, hogy a kábítószer-kereskedelem büntette elkövetésének megállapításához elégséges valamely kereskedelmi résztvékenység elkövetése. A vevők felkutatása valóban nem nyert bizonyítást, ugyanakkor bizonyítást nyert ezzel szemben a megszerzés, készletezés és maga a kábítószer több személy részére történő értékesítése, mely ennél jóval tágabb magatartás.

[32] Az a védői érvelés sem eredményezhette a minősítés megváltoztatását, hogy Terheltl I. r. vádlott legális munkahellyel rendelkezett, megélhetését nem kábítószer kereskedelemről biztosította, a vádlott haszonszerzési célzata bizonyításánál sem jöhet szóba az, hogy a vádlott megélhetését kábítószerrel kapcsolatos tevékenységével biztosította, mivel nem szükséges a minősítés megállapításához a bűncselekményből eredő kizárólagos jövedelemszerzés, az értékesítés ténye bizonyítást nyert, arra bizonyított adat pedig nem merült fel, hogy a vádlott anyagi ellenszolgáltatás nélkül megszerzett kábítószerrel ugyancsak anyagi ellenszolgáltatás nélkül rendszeresen adta volna tovább kábítószer fogyasztó személyeknek.

[33] A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket a törvényszék nagyrészt helyesen tárta fel, mellőzni kellett azonban a beismerést az enyhítő körülmények köréből, mivel a vádlott csupán a saját fogyasztást, illetve a közös fogyasztást ismerte el, ez azonban más adatokból is nyilvánvalóan és bizonyítottan megállapítható volt. Ugyanakkor a vádlott javára szóló további enyhítő körülmény az időmúlás és az a körülmény, hogy a bűncselekmény befejezése óta előzetes fogvatartásban töltötte az ellene folyamatban lévő eljárást. Figyelembe kell venni azt is, hogy a vádlott a terhére rótt kábítószer mennyiségnél az általa értékesített és készletezett kábítószer egymáshoz viszonyított aránya kb. 1:10-hez.

[34] Terhelt I. r. vádlott terhére rótt bűncselekményt 5-20 évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel rendeli büntetni a törvény, a középérték 12 év 6 hónap.

[35] A büntetést a Btk. 80. § (1) bekezdése alapján úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez.

[36] A büntetés kiszabásakor irányadó körülmények áttekintése alapján az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróság által tett megállapításokkal, a büntetés kiszabása körében helyesen megállapított és az ítéltábla által kiegészített bünteteskiszabási körülményeket értékelve azonban a 40. életévét betöltött vádlott büntetlen előéletének és az értékesített mennyiségnek a lefoglalt mennyiséghez viszonyított arányának nagyobb nyomatékkal történő figyelembe vétele miatt a vádlottal szemben az elsőfokú bíróság által megállapított tartamú szabadságvesztést eltúlzottnak találta.

[37] Az ítéltábla álláspontja szerint mindezekre tekintettel a büntetési tétel alsó határához közelebbi, 7 év tartamban meghatározott szabadságvesztés büntetés kiszabása és ehhez igazodó mértékű 7 év tartamú közügyektől eltiltás alkalmazása az arányos, szükséges és elégséges, alkalmas a büntetési célok megvalósításához. Mindezekre tekintettel nem foghatott helyt az ügyészség súlyosítást célzó fellebbezése.

[38] Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek és helyesek, ekként helyes és törvényes a feltételes szabadság legkorábbi időpontjának meghatározására és a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztés tartába történő beszámításáról hozott rendelkezés is.

[39] Az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is és megállapította, hogy az ítélet járulékos rendelkezései alapvetően törvényesek, a lefoglalt pénzről történő rendelkezések körében volt annyi korrekcióra szükség, hogy annak lefoglalása megszüntetését követően csak a vagyonelkobzás és a bűnügyi költség biztosítására tartotta vissza a bíróság, mivel azt az összeget sem fedezi a lefoglalt pénz.

[40] Az ítéltábla mellőzte a tárgyalás bevezető részéből az előkészítő ülés napjait, mivel ott csak a tárgyalási napokat (Be. 561. § (1) bekezdés) kell feltüntetni.

[41] Az ítélet jogi indokolása helyes.

[42] Mindezek alapján a Győri Ítéltábla a Veszprémi Törvényszék 2021. május 20. napján kihirdetett 10.B.209/2020/98. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdés alapján a kiszabott joghátrány tekintetében megváltoztatta, míg a Be. 605.§ (1) bekezdés alapján egyebekben helybenhagyta a fellebbezéssel érintett I. r. vádlott tekintetében.

[43] A másodfokú bíróság a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől az I. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a Btk.92.§ (1) - (2) bekezdései alkalmazásával.

Győr, 2021. október 6.

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

Szalai dr. Joánovits Krisztina sk.
előadó bíró

Dr. Péntek László sk.
bíró

Záradék:

A Győri Ítéltábla ezen ítélete, és az abban foglalt változtatással a Veszprémi Törvényszék 2021. május 20. napján kihirdetett 10.B.209/2020/98. számú ítélete a mai napon jogerős.

Győr, 2021. október 6.

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke